

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 7344/07

1. אבו מור

2. אבו מור

3. אבו מור

4. המוקד להגנת הפרט

ע"י ב"כ עוה"ד עידו בלום, מהמוקד להגנת הפרט

טל': 026283555; פקס': 026276317

העותרים

נ ג ד

1. אלוף פיקוד דרום

2. שר הביטחון

3. מדינת ישראל

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

טל': 02-6466305; פקס': 02-6467011

המשיבים

תגובה מקדמית מטעם המשיבים

בהתאם להחלטת כבוד השופט יי אלון מיום 29.8.2007, ולהחלטה על הארכת מועד, מתכבדים המשיבים להגיש את תגובתם לעתירה.

1. עניינה של העתירה בבקשת העותר מס' 1 (להלן - העותר), תושב ישראל המתגורר ברחובות, כי המשיבים יאפשרו לו להיכנס לרצועת עזה, על מנת לבקר את אשתו ובנו, העותרים 2-3.

2. המשיבים יטענו כי דין העתירה להידחות. בענייניו של העותר קבעו הגורמים המקצועיים כי ישנה מניעה ביטחונית, אשר בגינה לא ניתן להיעתר לבקשתו.

תשתית נורמטיבית

3. נקודת המוצא המשפטית הינה, שלאף ישראלי אין זכות להיכנס לשטח רצועת עזה, וכי כניסתם של ישראלים לשטח רצועת עזה אסורה, אלא אם קיבלו היתר מיוחד לעשות כן.

4 מאז מלחמת ששת הימים ועד לחודש אוקטובר 2000 עמד בתוקפו היתר כניסה כללי לישראלים לשטח רצועת עזה, שטח שהוכרז כ"שטח סגור" עוד בשנת 1967. בחודש אוקטובר 2000, לאחר פרוץ האינתיפאדה השנייה, הכריז מפקד כוחות צה"ל באזור על שטחי המועצה הפלסטינית ברצועת עזה כאסורים לכניסת ישראלים, אלא אם קיבלו היתר מיוחד לעשות כן.

5 על-פי ההלכה הפסוקה, לא הייתה לישראלים זכות כניסה לרצועת עזה, שכן השטח הוכרז כ"שטח סגור", וחופש התנועה של ישראלים אינו כולל את הזכות להיכנס לשטח שהוכרז כ"שטח סגור" (ראו סעיף 12 בפסק דינו של כבי הנשיא ברק בבג"ץ 9293/01 **ברקה נ' שר הבטחון**, פ"ד נו(2) 509 (2002) (להלן – **פרשת ברקה**)).

6 הממשל הצבאי ברצועת עזה הסתיים ביום 12.9.05, ועימו בטלה וחלפה מהעולם תחיקת הבטחון ברצועת עזה.

7 כיום אסורה כניסתם של ישראלים לשטח רצועת עזה, וזאת מכוח הוראתו של סעיף 24(א) לחוק יישום תכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005 (להלן – **חוק יישום תכנית ההתנתקות**), הקובעת כדלקמן:

"החל ביום הפינוי של שטח מפונה, לא ייכנס ישראלי לאותו שטח, ולא ישהה בו, אלא בהיתר שייתן לו המפקד ובהתאם לתנאי ההיתר."

יוערי שבסעיף 1 בצו יישום תכנית ההתנתקות (חבל עזה), התשס"ה-2005, שהוצא מכוח הוראת סעיף 22 לחוק יישום תכנית ההתנתקות, נקבע כי "**השטח המפונה הוא כל רצועת עזה**", ובסעיף 2 בצו נקבע, כי "**יום הפינוי**" הינו 15.8.05.

עוד נוסף, כי בסעיף 2 לחוק יישום תכנית ההתנתקות נקבע, לעניין חבל עזה, כי "**המפקד**" הוא אלוף פיקוד הדרום (שתפקידו כיום הינו "מפקד פיקוד הדרום"), וכן מי שהוסמך על-ידו.

8 לפיכך, עד ליום הפינוי לפי חוק יישום תכנית ההתנתקות כניסתם של ישראלים לשטחי המועצה הפלסטינית בעזה הוגבלה מכוח תחיקת הביטחון, ואילו כיום חניסה אסורה – למעט אם ניתן היתר לכך מטעם "המפקד" – וזאת מכוח הוראת חוק מפורשת שחוקקה הכנסת.

מכאן, ובהיקש ישיר מהקביעה המשפטית שנקבעה על-ידי בית משפט נכבד זה בפסק הדין **בפרשת ברקה**, חופש התנועה של העותר אינו כולל את הזכות להיכנס לשטח רצועת עזה.

מדיניות המשיבים

9. על-פי המדיניות העקבית בשנים האחרונות, ככלל, כניסתם של ישראלים לשטחי המועצה הפלסטינית ברצועת עזה אינה מותרת, וזאת בשל טעמי בטחון מובהקים (ראו הפירוט בעניין זה שמופיע בפסק הדין בפרשת ברקה).
10. על-פי הפסיקה, השיקול הביטחוני הינו שיקול רלוונטי ומרכזי בנוגע להתרת כניסתם של ישראלים לתחום המועצה הפלסטינית ברצועת עזה. כך היה לפני יישום תכנית ההתנתקות (ראו פרשת ברקה) וכך אף לאחריה (ראו: בג"ץ 10336/06 אבו חוזה נ' אלוף פיקוד הדרום (לא פורסם, ניתן ביום 27.12.06)).
11. עוד נוסף, שעל-פי המדיניות שנקבעה לאחר תחילת האינתיפאדה השנייה, נוכח הרצון להתחשב במידת האפשר ברצונם של ישראלים לבקר את קרובי משפחתם ברצועת עזה, אפשר מפקד פיקוד הדרום, בהעדר מניעה ביטחונית פרטנית, את כניסתו לרצועת עזה של ישראלי הנשוי לאדם המתגורר בעזה. כן אפשר המשיב 1, בכפוף להיעדר מניעה ביטחונית פרטנית, את כניסתם לשטח הרצועה של ישראלים, שביקשו לבקר ברצועה קרובי משפחה מדרגה ראשונה בשל קיומו של צורך הומאניטארי חריג (חתונה, אירוסין, מחלה קשה, הלוויה וכדומה).
- לא למותר לציין, כי ההיתרים בהתאם למדיניות האמורה ניתנו באופן שוטף, בכפוף להנחיות הביטחוניות, כפי שהשתנו מעת לעת.
12. גם לאחר יישום תכנית ההתנתקות לא שינה אלוף פיקוד הדרום את מדיניות מתן ההיתרים לכניסתם של ישראלים לתחום רצועת עזה, בשל קיומם של טעמים הומניטאריים חריגים, כפי שפורטה לעיל, והכל בכפוף לשיקולים הביטחוניים המשתנים מעת לעת (ראו פרשת אבו חוזה).
13. למותר יהיה לציין, שהטעם הביטחוני המצדיק להגביל את כניסתם של ישראלים לרצועת עזה, למעט במקרים הומאניטאריים חריגים, גבר מאד בתקופה האחרונה, בעיקר מאז תפס החמאס את השלטון ברצועת עזה בהפיכה הצבאית שבוצעה על-ידו.

עמדת המשיבים – דין העתירה להינחית

14. ביום 19.11.2006 עבר העותר מישראל לרצועת עזה, בה שהה עד ליום 19.12.2007 שאז שב לישראל. ביום 23.12.2006 הגיש העותר בקשה להיכנס לרצועת עזה, שסורבה ביום 29.1.2007. בקשה נוספת הוגשה ביום 26.2.2007, וסורבה ביום 4.4.2007. כך גם באשר לפנייה מיום 8.5.2007, שנדחתה כבר ביום 10.5.2007, ופנייה מיום 31.7.2007, שנדחתה

ביום 8.10.2007. כעולה מהעתירה, הודעות הסירוב נמסרו לעותר בעל פה. כך גם בהודעת הסירוב האחרונה, שהודעה לעותר אחר הגשת העתירה.

15. כאמור בראשיתם של דברים, כניסתו של ישראלי לרצועת עזה לביקור בן זוגו מותנית בהעדר מניעה ביטחונית. בעניינו של העותר, ועל רקע קשרי בני משפחתו לפעילי טרור, קיימת מניעה ביטחונית לאישור בקשתו.

16. המידע העומד בבסיס ההתנגדות לאישור בקשת העותר להיכנס לרצועת עזה הינו חסוי, ולא ניתן לגלותו לעותרים ולבא-כוחם. עם זאת, אם ימצא את בית המשפט הנכבד לנכון, בהסכמת ב"כ העותרים יוצג המידע החסוי בפני בית המשפט הנכבד בלבד, במעמד צד אחד, ובדלתיים סגורות.

סוף דבר

17. בשל האמור לעיל, יטענו המשיבים כי דין העתירה להידחות.

היום,

י"ח חשוון תשס"ח

30 אוקטובר 2007

רוני שויקה
עוזר לפרקליט המדינה